

מסורת הש"ס

(א) ויגלו שבע קן וכן
כשחיקתוהו לשמה כשחמכין אותו ומתקין אותו. ולי נראה קן קולמוסא
קול הקולמוס כשהוא כותב וקול היריעה שהיא נשמע כמו שאומר
קן קן. ואת דגריסי קל קולמוסא: דנפק לשוקא. סופר ילא לשוק
למקום שיש שם בני אדם הרבה:
מסו דסימא איניש אחרינא אשכחיה.
שמו כשמו של זה: ואלו. למכור לו גט:
הא רבא איש ליה דרבא. ויהי נמי
דגמריי הא כיון דממדינה למדינה
הוא בעינן לקיימו: מסיבא. ישיבות
קנועות אחת כקורא ואחת כנהדרעא
והולכין תלמידים מן לוו ומשאר
עירות לכן ללמוד מורה: בנירסייטו
ערידין. ואין מכירין החממות:
איתמר נמי. דטעמא משום דשכיחי
מחיבתא הוא: מני אפא רב רב רב.
וקנין ישיבה כקורא ושמואל
הוא כנהדרעא. אבל מעיקרא
לא ואע"ג דגמריי דמגלה ישיבה
לכל (מלס נ דה) והתרה והמסגר
עמו לא פסקה תורה מהס: מרקס.
למורו של עולם כסופו היו מדינת
היס כמורה של א"י: ורקס. עממה:
כמורה. כמורה העולם הוא מדינת
היס: משום ולפניו של עולם וכל
התם קיימא בין עכו לאפון: לבר
מכלל. דאינא טעמא להמירה:
כמהלוקא ליוחסין. נפ' עשרה יוחסין
(דקדוין ד פא). דקיי"ל כל הארצות עשה
לא"י וא"י עשה לכל ואפליגו התם
עד היכן הוא: ארצא פנינא. ערבה
שניה המוכה לגשר: והני גמירי.
דני ארדשיר. והא רבא איש ליה
דרבא. וכיון דממדינה למדינה הוא
בעינן לקיימו: והני. דני ארדשיר:
אולי לשוקא. לאקטיספון ומוסרין
לכן שם עדיה ומתמין (א) שם
כשטרות והשטרות ניד בני
אקטיספון עד זמן שניגדין לפיך
בני אקטיספון מכירין חממות בני
ארדשיר הלך גט שנחמס נארדשיר
ונשמלן לאקטיספון עדים מניין
לקיימו ואף בני ארדשיר כשהולכין
שם לשוק קיימיהו. אבל בני ארדשיר
אינן מכירין חממות בני אקטיספון
ואע"פ שהולכין שם ממיד לקמורה
דכל יום השוק כשקיימו ערידין ואין
זמנין לב להסתכל ולהכיר חממות
בני העיר: מערסא לערסא. מסורת
הנחמס שגלד ר"ר לשורה שנגדה:
משכונה לשכונה. קמס שכוונה שלשה
במים כמסכת ע"ז (דף כה): דניידי.
אין משתהין כמתיין שטרודין כמחורה
ואין מכירין חממות שנייהס:
לא לריס. דכלל כארן ישראל:
דאי

תורה אור השלם

1. ויאמר ה' אלי מצפון
התחה ריקתך על קל
ישיב הארץ:
ישיבו א"י

גליון הש"ס

נפ' לבר מכלל. פ"י ימות
דף טז ע"ב מ"ה פסוק:

תהוות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אולי לשוקא
וה' ומתמין ופסוק
בשמות:

מוסף רש"י

בכל רב אמר כא"י
לגטיין. לפי שיש בני
מורה ונקיין לשמה וכן
ישיבה מניין לין וללמוד
תם מורה מכל מקומות
(מכילתא דר). כמחלוקת
ליחסין. ארסה והמכה
של גלל כך מחלוקת
לגטיין. דקיימא לן המכיל
גט משאר ארצות נרין
שלאר כפי נחמס ופני
נחמס. לפי שאין בקיין
לשמה. והמכיל גט מחין
ישאל לכלל איש נרין
למה. וכלל היה הוא אחר
ישאל לגטיין. שפך היה הי
המכיל ונקיין לשמה
דקדוין ע"ז. עד ארבע.
אום של קיס ורבה
שקדין אחרת. תנינא
דגישא. שני אומים היו
למטה מהבנה זה למטה
מה (שם).

המביא גט פרק ראשון גיטין

1.

עין משפט
גי מצוה

יח א ב מ"י פ"ז הלכות
גיטין הלכה יב פתח
עין נ טו"ע א"ע טימן
קמס פסין ע"ז:
י"ב ג (ד) מ"י שם הל"י:
ב ה מ"י שם הלכה ח
ופתח שם טו"ע שם
פס"ה א' ו"ט:

תוספות ר"ד

לקמיה ד"י אלעזר א"ל
אפילו לא כתב ביה אלא
שיטה אחת לשמה טוב
אינו צריך רב אשי אמר
אפילו לא שמע אלא קל
קולטסא וקל מנילמא פ"י
הבית הקולמוס והקלי
שמיטתיי קיל כשעת
הכתובה והלכות כותיה
דרב אשי דתניא כותיה
התניא המביא גט ממדינת
היס אמר תרה בבית וסופר
בעלייה הוא בעלייה
וסופר בבית ואפי' נכנס
ויצא כל היום כשר
בישלא הוא בעלייה
וסופר בבית הא קא חזי
ליה אלא תרה בבית וסופר
בעלייה הא לא קא חזי
ליה מאי לאו שמע קל
קולטסא וקל מנילמא.
אפי' נכנס ויצא כשר כאן
סופר פשיטא וכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואתא
מנה דתימא איניש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל ר'
חנן מישתעי רב כהנא
אייתי גיטא ולא ידענא
אי מסורא לנהרעא אי
מנהרעא לסורא אתא
לקמיה דרב א"ל צריכנא
למורי בפני נכתב ובפני
נחמס אי לא צריכנא א"ל
הוא צריכתי מ"י וכלל הרי
לאו צריכתי לגטיין פשיטא
ישיבות ושכיחי שירחא
ועדים מצויין לקיימו:

אפילו קן קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להביא גט פרק
שני (לקמן דף כג.). השתא הוא בבית ב'ו'. לא נבי
למימר דלמי' נכנס ויצא צינא קאמר דיואל ונכנס משמע למקום
שהסופר כותב: בבל רב
פליגי דבאותה מדינה מודה שמואל
דאין נרין דלף ע"ג דלמר בנירסייטו
טרידי היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר מזה לרין ולכנל לא"י נמי
לא איירי דהיינו פלוגמא דר' אבימר
ורב יוסף כסמוך: מ"ב אהא רב
דבבא. פ"ה והרבה ישיבות וקשה
דל"כ מאי פריך מממני' דמעטו
לפון שנישית קודם שגא רב לכלל
ומפרש ר"ת מני אחא רב לכלל
הורה לנו שחממות ישיבה שגלו עמו
לכלל התרה והמסגר דינה להיות
כא"י לגטיין וכן מפרש נרש כל
מעברין (ערידין דף כה). ובסוף מרובה
(צ"ק דף ט). ולא נרס אמר רב הונא
אמר רב שרז עמנו לא היה אומר
מני אחת רב לכלל ויש מפרשים מני
אחת רב לא רב ממש אלא כלומר
רבים ועמלי מורה:

ומ"ב ארדשיר אקטיספון א'
בצריך. וא"ת מארדשיר
לאקטיספון נמי לגזור מולין אטו
מכילא כדלמרינן לעיל וי"ל דלמקמא
דרבה איש ליה דרבא ונראה לא
גורין מולין אטו מניא לרבה
דארדשיר בכלל דאי כשאר חו"ל היכי
צני למימר נימא קסבר לפי שאין
בקיין לשמה והני גמירי מה מעיל
לקלין לאקטיספון לא כרתי' לאו
מכלל דאי מכלל אקטיספון נמי גמירי
ומאי קאמר הני לא גמירי ועד
דכלל אולי לשוקא נמי אמרין לעיל
לרב דקיי"ל כוומיה כדלמרינן דשכיחי
מחיבתא אלא ודאי ארדשיר בכלל
ואקטיספון לאו מכלל והיי ממדינה
למדינה ואין עדים מניין לקיימו אי
לאו דאולי לשוקא והשתא פריך שפיר
והא רבא איש ליה דרבא ואמאי לא
מנריך מארדשיר לאקטיספון כיון
דאין עדים מניין לקיימו ואע"פ שהיו
סמוכות זו לזו ולא היה אלא דגלת
מפסיק בנייהס כדלמרינן צפ' כיצ
מעברין (ערידין דף טו): מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"י לעינן חוקה לפי שירדן מפסיק
(סו) ואין זה אקטיספון דלמרינן צפ' כן
דיומא (דף י). רסן זה אקטיספון
דההוא (סו) מא"י הוה כדלמרינן רישיה
דקדא מן הארץ ההיא ילא אשור וכן
את ניטא כו' (בראשית י') (ובצפ"ר רש"י
כחז החס רסן זה אקטיספון):
הג"י ידעי בחתימות דיידי דהני.
וא"ת לעיל דלמר בנירסייטו
טרידי אמאי לא אמרין דבני המקום
מכירין חממות כדלמר הכא דבני
אקטיספון מכירין חממות בני

אפילו קן קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להביא גט פרק
שני (לקמן דף כג.). השתא הוא בבית ב'ו'. לא נבי
למימר דלמי' נכנס ויצא צינא קאמר דיואל ונכנס משמע למקום
שהסופר כותב: בבל רב
פליגי דבאותה מדינה מודה שמואל
דאין נרין דלף ע"ג דלמר בנירסייטו
טרידי היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר מזה לרין ולכנל לא"י נמי
לא איירי דהיינו פלוגמא דר' אבימר
ורב יוסף כסמוך: מ"ב אהא רב
דבבא. פ"ה והרבה ישיבות וקשה
דל"כ מאי פריך מממני' דמעטו
לפון שנישית קודם שגא רב לכלל
ומפרש ר"ת מני אחא רב לכלל
הורה לנו שחממות ישיבה שגלו עמו
לכלל התרה והמסגר דינה להיות
כא"י לגטיין וכן מפרש נרש כל
מעברין (ערידין דף כה). ובסוף מרובה
(צ"ק דף ט). ולא נרס אמר רב הונא
אמר רב שרז עמנו לא היה אומר
מני אחת רב לכלל ויש מפרשים מני
אחת רב לא רב ממש אלא כלומר
רבים ועמלי מורה:
ומ"ב ארדשיר אקטיספון א'
בצריך. וא"ת מארדשיר
לאקטיספון נמי לגזור מולין אטו
מכילא כדלמרינן לעיל וי"ל דלמקמא
דרבה איש ליה דרבא ונראה לא
גורין מולין אטו מניא לרבה
דארדשיר בכלל דאי כשאר חו"ל היכי
צני למימר נימא קסבר לפי שאין
בקיין לשמה והני גמירי מה מעיל
לקלין לאקטיספון לא כרתי' לאו
מכלל דאי מכלל אקטיספון נמי גמירי
ומאי קאמר הני לא גמירי ועד
דכלל אולי לשוקא נמי אמרין לעיל
לרב דקיי"ל כוומיה כדלמרינן דשכיחי
מחיבתא אלא ודאי ארדשיר בכלל
ואקטיספון לאו מכלל והיי ממדינה
למדינה ואין עדים מניין לקיימו אי
לאו דאולי לשוקא והשתא פריך שפיר
והא רבא איש ליה דרבא ואמאי לא
מנריך מארדשיר לאקטיספון כיון
דאין עדים מניין לקיימו ואע"פ שהיו
סמוכות זו לזו ולא היה אלא דגלת
מפסיק בנייהס כדלמרינן צפ' כיצ
מעברין (ערידין דף טו): מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"י לעינן חוקה לפי שירדן מפסיק
(סו) ואין זה אקטיספון דלמרינן צפ' כן
דיומא (דף י). רסן זה אקטיספון
דההוא (סו) מא"י הוה כדלמרינן רישיה
דקדא מן הארץ ההיא ילא אשור וכן
את ניטא כו' (בראשית י') (ובצפ"ר רש"י
כחז החס רסן זה אקטיספון):
הג"י ידעי בחתימות דיידי דהני.
וא"ת לעיל דלמר בנירסייטו
טרידי אמאי לא אמרין דבני המקום
מכירין חממות כדלמר הכא דבני
אקטיספון מכירין חממות בני

בני מחווא דניידי רב חנין מישתעי רב כהנא אייתי גיטא ולא ידענא
אי מסורא לנהרעא אי מנהרעא לסורא אתא לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני נחתם או לא צריכנא אמר ליה לא צריכתי
וא'
ארדשיר אע"ג דבני ארדשיר טרידי בשוקא וי"ל דהנהו דבנירסייטו טרידי טרידי ופין ואין להם פנאי לתמוס כלל: וה"א רבא הוא
דאמר לפי שאין עדים מצויין אקיימו. קשה דמשמע דאי הוה סגר רבא לפי שאין בקיין לשמה הוה ניחא ליה ואמאי והא מחווא מכלל היא
דבקיין לשמה וי"ל דשמו לגטיין וליוחסין לא חשיבי מכלל דשכיחי בה גרים כדמשמע פ' בתרא דקדוין (דף עג.) גבי רבי וירא דדרש
במחאה גר מותר בממורת משמע דאין זה עיקר יחס של כלל והיי' דהוה מני למיפך לרבה בר אבוח ורב ששת דע"כ סבירא להו נמי
כרבה דלמר לפי שאין עדים מניין לקיימו דאי משום דאין בקיין לשמה והני לא גמירי אפי' באותה שכונה נמי ירביי אלא דניחא ליה
למיפך מרבה דלית ליה כהדיא הכי ומשני שאני בני מחווא דניידי לכן מנריך רבה בר אבוח מערסא לערסא שהולכין להם מכירי
החממות קודם שחוויה הליכתן לבני ערסא אחרת ומתוך כך אין מנריך לקיים שטרס קודם הליכתן אלל משכונה לשכונה לא הוה
מנריך דקסבר כדכונה ערסא יודעין כל אחד בהליכת חבירו ומנכמה האשה קיום קודם הליכתן ורב ששת חושש אפילו באותה ערסא
ורבא אפילו באותה שכונה: שאנ"י בני מחווא דניידי. מכאן פוסק רבינו תם דהשתא זמנן הוה נרין לומר בכל מקום בפני נכתב
אנ"ג דקיימא לן כרבה דלמר לפי שאין עדים מניין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום נרין דהשתא בכל מקומות יידי כבני מחווא:
וא'